

EGYHÁZI HIRADÓ

A szegedi református egyház hivatalos lapja, református egyház-
társadalmi és belmissziói hetilap

ELŐFIZETÉS: HAVONKÉNT 3000 K. EGY SZ. 800 K
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
REF. LELKÉSZI HIVATAL, SZEGED.

Főszerkesztő: HARSÁNYI PÁL.
Felelős szerkesztő: BAKÓ LÁSZLÓ.

MEGJELENIK
HETENKINT SZOMBATON
Hirdetéseket felvez a kiadóhivatal.

TARTALOM: *Vezércikk: Dr Baltazár Dezső: Az igazi áldozat. — Belföld: A Kecskeméti Egyetemes Ref. Jogakadémia tájékoztatója. — Hírek. — Hirdetések.*

Az igazi áldozat.

(Írta és elmondotta a szegedi református templomban a június hó 22-ki harangavatási
tünnepségen Dr. BALTAZÁR DEZSŐ püspök).

A. i. Máté V. 23. 24. „Ha ajándékokat az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panaszja van ellened, hagyd ott az oltár előtt a te ajándékokat és menj el elébb és békéld meg a te atyádfiával az azután eljövén, vidd fel a te ajándékokat“.

Szeretett Gyülekezet! Jézusnak bölcsességgel és idvességre vezérlő utasításokkal gazdag tanításai olyan egyszerűek, hogy az ember azt hinné, miszerint ilyen természetes ruházatban nem is tarthatja diadalmas bevonulását lelkünk szentélyébe az örök élet fejedelme. Így gondolkoznak különösen a világi hivalkodástól, a világi tudományosságtól kevélylyé vált emberek, akik Jézusban éppen egyszerű tanításai miatt alig látnak egyebet, mint a názáreti ácsmester fiát. Ezt meg is lehet könnyen érteni. A hivalkodó, a tudományoskodó kevély emberek hazug semmiségek cifraságával, alakoskodások káprázatával tartják felszinen magukat, éppen ilyen eszközökkel tartják felszinen és hatalmon azt a társaságot, pártot, intézményt, államot, amelyet magukért, a maguk hasznáért, hatalmáért, nagyobb uraságáért tartanak fenn, védnek, erősítenek, eszükbe sem jutva a mindenek felett nappali világossággal, vezéri hatalommal és fejedelmi méltósággal kiemelkedő egyedüli végcél: az Isten dicsősége.

Isten dicsősége a legnagyobb, amit a szépségek, erők és igazságok között elképzelhetünk. Maga az Isten, magának az Istennek létele is

olyan, hogy nem bir beletekinteni a szemünk. Hát még a dicsősége! Micsoda világokat elöntő fény, magasságokat megtetőző hatalom! Micsoda koronás diadalmenet, micsoda zengő hozsánna, örökké való öröm, végnélküli boldogság lehet ez! Pedig csak igazság! Az Isten mindenek felett való hatalmának és mindenekben jelenvaló szerelmének igazsága. Igazság! tehát egyszerű. Nem kell épen zugó tengerek vagy csillagkáprázatos egek végtelenségében győztes seregek élén, biboros, bársonyos, drágaköves trónon keresni. Megtalálhatjátok Isten dicsőségét, Isten igazságát egy virágkehelyben, amely illatával az ég felé imádságot lehel; egy harmatcseppben, amely napsugaras boldogságában legyőzi a legszebb gyémánt ragyogását; egy madárdalban, amelyet valami névtelen öröm, mint ösztönös hálaadás, a művészet soha sem tanult mélységéből felfakaszt; egy gyermek szemének megcsillanásában, mikor a lélek titkán az első eszmélet lángja kigyul; az imádsággal legelőször feláradó szívdobbanásban s abban az egyetlen szóban, amellyel a megtért és magát jóra elhatározott ember mind életének, mind halálának odaáldozásával a Jézus nyomdokába lép: „követlek“, „megyek“, „csodállak“, „szeretlek“, „imádlak“.

A helyes istentiszteletről terjeszt elő Jézus a szentleckeiben egy ilyen egyszerű igazságot: „Ha ajándékokat az oltárra viszed és ott megemlékezel

arról, hogy a te atyádfiának valami panaszja van ellened, hagyd ott az oltár előtt a te ajándékodat és menj el; előbb békélj meg a te atyádfiával és azután eljövén, vidd fel a te ajándékodat. Ki gondolná első hallásra, hogy ezekben az egyszerű szavakban az Isten legteljesebb dicsőítése foglaltatik.

Mikor ajándékot visz az ember az oltárra, azzal a szándékkal teszi, hogy az Istennek tiszteletet, dicsőítést szerez. A pogányok s a keresztyének között is a pogánylelkűek úgy fogják fel a dolgot, hogy maga az az áldozat, az a bor, hus, illatszert, pénz s egyéb ajándék tetszik az Istennek. Azt hiszik, hogy mint az embernek, úgy az Istennek is jólesik a testi, anyagi ajándék. Mintha meg lehetne venni, vásárolni, ki lehetne váltani, adásvétel törvénye szerint meglehetne szerezni az Isten jólettségét, bűnbocsánatát, segítségét, áldását az oltárra vitt ajándék anyagi értékével. Azt hiszik, hogy elég az istentisztelethez az ünneplő ruha, a gyertyák sokasága, fény, dísz és ceremónia!

Elfelejtjük, hogy *„az Isten lélek s akik őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban imádják“*. A samáriai asszonyt emelte fel ezekkel a szavakkal Jézus a tiszta Istenhit hetedik egébe, a Sion és Garizim hegyéről, ahonnan a maga erején nem bírt alantropülő lelke felszállani. Az Isten lélek. Lélekben, lélekkel, a lélek tisztaságával, hitével, szeretetével, odaadásával, alázatosságával és felmagasztalódásával, a lélek állapotával, a lélek ruházatával, a lélek áldozatával lehet tehát dicsőíteni.

Mit ért annak a Jézus által jelzett embernek az ajándéka, még ha Ofir aranyát, Tyrus drága gyöngyét, Szidon kárbunkulusát, Dárius kincses házának tengergazdagságát vitte is az oltárra istentiszteletének, dicsőítésének zálogául, ha ajándékot vivő kezén ott volt a felebarátjának könnye, vére; áldozni kész lelkén ott égett a pokol haragja és feketéllet a sátán dühének palásija.

Az áldozat, az istentisztelet az Istennel való béke pecsétje. És várható-e attól az embertől Istennel való békének megszentelődött lelkiállapota, aki embertársaival sem tudja megszerezni a békét? Hogy bizhatna az Isten bocsánatában, ha ő nem tud megbocsátani, hogy várhatna isteni kegyelmet, ha ő maga emberi kegyellenség keménységébe rögződött bele?

Jézus nagyon sokszor figyelmeztetett rá, hogy az ítélletvő Isten olyan mértékkel mér nekünk, amilyen mértékkel mi mérünk embertár-

sainknak. Nem szabad tehát azt gondolni, hogy az Isten csak arra tekint, amit ő iránta érzünk, gondolunk, neki mondunk, cselekszünk és áldozunk; hanem nézi, megjegyzi, ítéletmértékére veti azt is, amit a mi életünk embertársaink irányában mutat.

Az Isten együtt nézi, szereti, együtt akarja üdvözíteni az emberiséget, mint az ő osztatlan családja tagjait. Emez egyetemes család tagjainak is kell tehát egymást szeretni az Atya törvénye szerint. *„Arról ismerlek meg titeket, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást igazán szeretenditek“*: mondta Jézus, aki abban állapította meg a szeretet legnagyobb mértékét, ha az ember fel tudja magát áldozni embertársaiért. Mint ahogy ő erre a Golgotán csakugyan példát mutatott. Ő a maga életét vitte az oltárra. Neki nem kellett előbb le tenni ajándékát az oltár előtt, nem kellett visszamennie, hogy megbékéljen azokkal, akikkel rosszat tett; mert ő mindenkivel jót cselekedett s a maga feláldozásának oltárán is ellenségeiért imádkozott. Ez az igazi hősiesség, ez az isteni nagyság. Nézzetek ide ti magatokat hánytorgató hősök, akik földi istenségeiteknek: a hatalmasoknak oltárára, a mások legyalázását, háborgatását, nyugtalan óráit, reszketéseit, elrablott becsületét, vagyonát, letiprott földi sorsát, kiszajtoló verejtékeit, kétségbeesett könnyeit, erőszakos halála vérét hordjátok; nézzetek ide, akik kicsufolyjátok a nyomorúságot, nevelitek a jajszót, mulattok a keserűségen, tobzódtok a romok felett, gyönyörködtek a vérben; nézzetek arra a legfenségesebb istentiszteletre, amelynek ajándéka, az egyszeri, tökéletes áldozata volt: Jézus élete, amit barátaiért s ellenségeiért szeretetből, váltságul, az Isten és emberek közötti békességért kínos halálnak feláldozott.

Nézzetek ő reá, akiről fennen hivalkodva nevezitek magatokat, nézzetek Jézusra, akinek vallásával magatokat külföldnek tartjátok mások felett. A Jézus megbocsátó, segítő, jóltevő, szabadító, gyógyító, feltámasztó szeretetének, csendes, nyugtató, egybefoglaló, minden bántást, könnyet és sebet eifelejítő békességének tükrében nézzetek meg magatokat és aztán meglátjátok, hogy magatokat gonoszoknak, méltatlanoknak felismerve megszégyenülten fogtok visszatérni az oltárotoktól, ahová haszontalan munkátok, semmi érdemeket, nyomorult életek ajándékaival, mint valami Istennek teiszó áldozattal hivalkodni felvonultatok, A léleknélküli ajándékkal éppen olyan kalmárság

házává lehet tenni az Ur templomát, mint azzal a pénzváltással és galambkufársággal, amelynek szédelőit Jézus ostorral verte ki a jeruzsálemi templom csarnokából.

A testünk a Szentlélek temploma volna; a lelkünk feljebb való, drágább volna a testnél és életünknek az volna a rendeltetése, ha Istennek rendelt állandó áldozat, folyton tartó istentisztelet, legyen. Ilyen nagy méltóságra Jézus hívott el bennünket a maga útján. Az elhívásban ez is benne van: „Aki követni akar engemet, tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztyét és úgy kövessen engemet“. Ugy-e szívesen, büszkén vállaljátok a nagy méltóságot, aminek fejedelmi palástját, királyi koronáját olyan szeretettel kínálja Jézus; de azt már elfelejtjük, hogy ennek a palástnak és koronának ára van; meri lemondásokkal, magunk megtagadásával kell a lelkünket oda gazdagítani, hogy le ne ríjjon rólunk a fejedelmi palást, csufság ne legyen fejünkön a királyi korona.

Szomorú dolog, hogy mikor Jézus ezt mondja: „tagadja meg magát“ az ember: a „maga“ szó alatt csakis rosszat lehetett érteni, mert ha gyarlónak, rossznak, bűnehajlónak nem ismerte volna az embert, nem is mondta volna, meg kell az őtet követőnek tagadni magát. Hogy megtérhessünk, megjavulhassunk: be kell ismernünk, hogy mindnyájunk életében, múltjában, vagy jelenében van valami, ami miatt le kell tenni az oltár előtt az ajándékot és vissza kell venni — valamit, valami Istennek nem tetszőt; szemnek, kéznek valami megbotránkoztatását, szemben felejtett gerendát, kigyónak szívünkben maradt mérgét eligazítani.

A keresztyénség részeiben is és egészében is gyakran felvonul Isten előtti áldozatra. Irja, mondja és kürtöli, hogy egyedül övé a név, a nemzeti táblázat, az atyák, a levelek, a törvény, az ígéretek, az üdvösség, övé az Istennek egyedül tetsző tisztelet. A magyar társadalom is gyakorta tartott újabb időben ilyenféle felvonulásokat. A Jézus által kipellengérezett farizeussal egy gyékényre ültek árulni, hálát adván nagy öndicsékvéssel, hogy ők nem olyanok, mint az amolyan rendű publikánusok. Csillogtatják az aranyat, illatárrá gerjesztik a mirhát, miközben a nagy külső hatalom miatt elfelejtik, a földi győzelem lázában nem látják meg, hogy van szívük is és hogy azt a szívet elmulasztották a gonoszságtól, az igazságtól, gyűlölettől, az ördögök légiójától megtisztítani. Pedig Jézus, a békesség fejedelme tiszta

szíveket keres, tiszta szívekben vesz boldog szállást, olyan szívekben, akik azért látják meg az Istent, „mert tiszták“ és azért boldogok, mert meglátták az Istent.

Nem kézben, hanem a lélekben kell vinni az Ur oltárához az ajándékokat. A lélek ajándékai szelidség, alázatosság, szeretet és béke. Ezeket nem a hivalkodás baldachinja alatt, hanem az iga alatt, teher alatt szerzi meg az ember. A Jézus gyönyörűséges igája és könnyű terhe alatt a Jézus így szól: „Vegyétek fel magatokra az én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy én szegény és alázatos szívű vagyok és találtok nyugalmat a ti lelkeiteknek.“

Szeretelt Gyülekezeti Ti az Ur dicsőítésének oltárára most harangot hoztatok ajándékol. Ha csak magát azt az érzéketlen ércet, annak anyagi értékét, zengését, hangzását hoztatok, ha nem adtatok bele istenfélelmek valóságát, hitetek erejét, szívek tisztaságát, gyarlóságok alázatosságát, válaszioltságok átérzését, kötelelességét, terhét és méltóságát; ha nektek is le kell még előbb tenni a harangot az oltár előtt és aztán visszamenni, hogy gonoszsággal, irigységgel, haraggal, gyűlöléssel, ragadozással és erőszakkal megbántott felebarátaitokkal sok elrontott ügyet rendbehozzatok: akkor a ti harangotok éppen olyan lesz, mint a szeretet nélküli élet: t. i. zengő érc és pengő cimbalom.

De hogyha — aminél szeretem is hinni — a haranggal együtt bűnbánó, megjobbulásra vágyakozó, békességszerző, segíteni hajlandó, hinni, dolgozni, küzdeni, szenvedni, megáldoztatni kész lelkek romlatlan ajándékait is elhoztatok és fogjátok hozni az Isten házána meg-megújuló alkalmi szerinti, akkor harangotok ajándékát lelki ajándékokkal viszonzza az Isten; amely ajándékoknak gazdasága a romolhatatlan élet áldásaiban tetszik meg rajtatok. Akkor ez a harang öröme hirnöke lesz felettetek; zengvén a ti tiszta szívek boldog hité és mindenek felett Isten dicsőségét.

Amen.

ÖRÖKBE fogadna 2 református család

10—12 éves református

leánygyermeket,

Cím a lelkeszi hivatalban

valamint felnevelne ugyancsak

10-12 fiugyermeket

BELFÖLD.

A Kecskeméti Egyetemes (Országos) Reform Jogakadémia tájékoztatója az 1924/25. tanév I. felében.

A Kecskeméti Egyetemes (Országos) Reform. Jogakadémia, Kecskeméten, az Alföld e legmagyarabb nagy városában, egyike az ország legrégebb főiskoláinak, (Alapított 1828. évben.)

Az Egyetemes református Konvent 1924 május 21-iki ülésében, miután a többi református jogakadémia működésének megszüntetéséhez hozzájárult, a kecskeméti jogakadémiát tette meg *egyetemes országos reform. jogakadémiává*; az átszervezési munkálatokat nyomban megkezdte s kimondotta, hogy a kecskeméti jogakadémia azonos, mint országos református jogakadémia működik s mint ilyen, már szeptemberben megnyílik.

A Kecskeméti Egyetemes (Országos) Reform. Jogakadémián az 1924/25. tanév első félé szeptember 1-én kezdődik. A beiratások szeptember 1—15-ig eszközöltek. Ezentúl a joghallgatók félévele a megállapított létszám keretén belül csak a késedelem komoly okának kell indokolása alapján történhetik és pedig október 14-ig.

A tanév ünnepélyes megnyitása szeptember 21-én lesz; az akadémiai előadások szeptember 22-én kezdődnek. Utólagos alapvizsgálatok határideje szeptember 1—15-ike.

Beiratkozni azoknak, akik az elmúlt tanévben nem voltak hallgatói a kecskeméti jogakadémiának, csak engedéllyel lehet, beiratkozásért tehát mindenkinek folyamodni kell.

A beiratkozási engedélyt kérő folyamodványokat 1924. évi augusztus hó 31-ikéig kell a jogakadémiai igazgatósághoz benyújtani. A kérvényhez melléklendők:

1. Születési anyakönyvi kivonat.
2. Középiskolai érettség, esetleg a legutóbb végzett főiskolai tanulmányokról szóló bizonyítvány (index).
3. Erkölcsei magatartásról szóló rendőrkapitányi, illetve előjárósági bizonyítvány, különösen a nemzethűség szempontjából.
4. Közhatósági bizonyítvány a szülők foglalkozásáról, vagyoni helyzetéről.
5. Annak a középiskolának, esetleg főiskolának vezetősége által kiállított bizonyítvány, amelyen folyamodó legutóbbi tanulmányait végezte és amely igazolja a folyamodó eddigi magatartását, valamint azt hogy alkalmas-e főiskolai tanulmányokra.

A nemzeti hadsereg tényleges állományu tisztjei a m. kir. honvédelmi miniszter írásbeli engedélyével kérhetnek beiratkozási engedélyt s ezek csak az 1. 2. pont alatt említett okmányokat tartoznak bemutatni.

Államszámviteltanra a jogakadémián a kellő igazolás és az alaki előképzettség fennforgása mellett rendkívüli hallgatókul való felvétel tekintetében korlátozás ez idő szerint nem áll fenn.

A tandíj ugyanannyi lesz, mint amennyit a vallás-és közoktatásügyi miniszter ur az egyetemekre fog kötelezőleg megállapítani.

A tandíjmentességért való folyamodványokat, valamint a tápintézési ösztöndíj iránti kérvényeket, a beiratási idő alatt, az igazgatónál kell benyújtani.

Az ifjusági segélyegylet számos joghallgatót részesít könyvszegélyben.

Az ifjuságnak rendelkezésére áll a jobbára kézikönyvekből álló segélyegyleti, továbbá a több mint 30 ezer kötetet számláló főiskolai könyvtár nyilvános olvasóteremmel, végül a szintén tekintélyes városi könyvtár.

A joghallgató ifjuság szabadon használhatja a főiskola új épületében modernül berendezett tornacsarnokot, amely mellett a joghallgatók számára külön sportclub helyiségéről is történt gondoskodás, vívóteremmel, öltöző- és mosdószobákkal.

Ezenkívül a joghallgató ifjuság a Kecskeméti Atlétikai Club kebelében képezheti magát a sportok egyéb ágaiban is: korcsolya, tennis, football stb.

Mindennemű megkeresésre az igazgatóság ad fölvilágosítást.

== HIREK. ==

Istentisztelet sorrendje: Szegeden f. hó 17-én d. e. 10 órakor gyülekezeti istentisztelet d. u. 6 órakor hálaadás. (Bakó L.)

F. hó 20-án d. u. 6 órakor istentisztelet. (Teleki S. sl.)

F. hó 24-én d. e. 10 órakor gyülekezeti istentisztelet, d. u. 6 órakor hálaadás. (Teleki S. sl.)

Urvacsorával éltek f. hó 3-án 62 férfi és 83 nő. A kerületi börtönben 10-én volt urvacsoraszta ujkönyvre, amikor iz 85 férfi és 7 nő járult az urasztalához. A mult számunban felsorolt adakozókön kívül L. Bay Bertalan prezsbiter-testvérünk bort adományozott az urvacsorasztahoz. Isten áldja meg érte!

Somogyi-telepen az elmúlt vasárnap tartottuk meg az első istentiszteletet. Fél 12 órakor Kecskeméti Sándor testvérünk udvarán felállított sátor alatt felhangzott Dr. Horváth József kántor vezetésével az összegyülekezett hívek áhitatos éneke:

„Jövel szentlélek...” Az istentiszteleten Teleki S. sl. szolgált s egyszersmind ujkönyvre az urvacsorát is kiosztotta, melyben kb. 25-en részesültek. Istentisztelet végeztével ebédre a hívek nagy részét a házigazda látta vendégül igazi magyaros vendégszeretettel. Egyébként az istentisztelet előkészítése is az ő érdeme! Kecskeméti testvérünk volt az, aki 4 évvel ezelőtt a Somogyi-telepen az első téglát letette s most négy év multán ime ő buzgó fáradozással lehetővé tette, hogy a somogyi-telepi reformátusok vele együtt közös éneklésben és imában hálát adhassanak a Mindenhatónak, mert megsegítette őket, hogy sok fáradsággal bár és sok küzdelem mellett, de hajlékot készíthettek maguknak.

Kovács Gyula tiszaszlári lelkész és neje megrendítő szerencsétlenség következtében halt el július 20-án. Egy gyermek gondatlanságából származó tűz, mely gyorsan terjedt s csakhamar a község házát és a lelkészlakot is lángbaborította, volt a végzetük. Kovács Gyula egyéb ingóságai megmentése után még az anyakönyveket és könyvtárát akarta megmenteni, behatolt a már égő ház belsejébe. Felesége követte, valamint két polgár asszony is, amikor az égő ház nagy robbajjal összeomlott s maga alá temette mind a négyüket. A lángok martalékból nem volt menekvés. Temetésük nagy részvét mellett folyt le július hó 27-én. A lelkészpár után négy kis árva maradt. A legkisebb 5 éves. — Isten vigasztalja meg őket s adjon nekik megnyugvást.

Felelős kiadó a szegedi ref. egyházköztség nevében : Bakó László lelkész.